

FINESTRA D'OPORTUNITAT **per Francesc Bertran**

IVA Cultural al 21%: mesura econòmica?

Llegeixo que **França** ha restablert l'IVA al 5,5% en productes culturals aquest 2013, després d'haver-lo augmentat a causa de la crisi fins al 7% l'abril del passat 2012. Vaja, que el sector cultural francès va patir un augment de 1,5 punts en el seu IVA durant 8 mesos i ja en van tenir prou, però això no és tot: el govern francès ja ha anunciat una rebaixa fins al 5% de cara al gener del 2014.

Sempre he pensat que som europeus només pel què ens convé (o convé al govern espanyol, concretament), i això només fa que ratificar la meua teoria. Ha de ser un autèntic geni de la política l'impulsor de **l'IVA cultural al 21%**, perquè en qualsevol altra matèria ha demostrat ser un complet inepte. Com pots castigar d'aquesta manera a un sector que ja malda per sobreviure amb les condicions existents fent augmentar les taxes d'una manera completament assassina? A quin govern li interessa que un sector tant potent i que mou tanta gent com el cultural se'n vagi en orris? Com és possible?

Però anem a pams abans de que un servidor comenci a perdre les formes. Amb la decisió que es va prendre el passat estiu d'augmentar l'IVA en els productes culturals del 8 al 21% el govern equiparava definitivament el sector cultural amb qualsevol altre tipus de sector, la pitjor coses que es pot fer degut a les innumerables especificitats que aquest té. Al

capdavall, l'accés a la cultura no deixa de ser un dels pilars de l'estat del benestar, com la sanitat o l'educació. Els límits del què és cultura i què no i de l'ètica de promocionar unes coses i unes altres no son molt fins i caldrien moltes hores per parlar-ne, no s'entrarà en aquest tema.

Quan s'estudien les principals línies d'actuació que s'han dut a terme des del restabliment de la democràcia en matèria de cultura és quan es veu molt clar l'abast de l'impacte de la pujada de l'IVA: gairebé tota passa per subvencionar teatre, cinema, dansa o el què sigui per tal de que l'oferta no decaigui i que el públic tingui sempre a l'abast cultura a preu raonable. Aquesta actuació tan noble té un punt dèbil que en un principi no es tenia previst i que ara ha petat, i és la poca valoració del públic que fa cap a la cultura, fins i tot el menysteniment. Estàvem mal acostumats en un sistema on pagar per cultura és de "pringats" i on els artistes haurien d'estar contents només pel fet de poder pujar a un escenari i que algú els aplaudeixi. Ara que les coses van maldades queda evident que no s'ha treballat la consciència que darrere l'espectacle hi ha moltíssims professionals que cada dia treballen per oferir coses diferents als espectadors. No es valora la cultura com el que és: un refugi dins la ment de les persones on la imaginació i les sensacions poden campar lliures a base dels estímuls que generen els artistes.

Per molt que subvencionis **Shakespeare**, si a l'escola la canalla no aprèn ni a valorar ni a entendre què passa dalt de l'escenari i no desenvolupa ni la seva creativitat ni la seva capacitat d'atenció i anàlisi, l'obra es converteix en una tele en 3D molt gran i molt avorrida. El mateix es podria dir de la música, tot i que en aquest sentit el lobby de les discogràfiques ja s'ocupa de que la gent no pensi massa (a tall d'exemple, el disc més venut a Espanya al febrer del 2006 era "Se ciega el amor" de Camela). Falta pólvora a l'escola per tal que tots i cada un dels nens i nenes siguin capaços d'encendre la metxa de la creativitat i començar a estimar la cultura, i això passa per fer-se-la seva i atrevir-se a explorar camps que la societat mateixa ja s'ha encarregat d'etiquetar com a "raros".

Potser amb una millor educació com la francesa als governants ni se'ls hi passaria pel cap la idea de fer un genocidi cultural de tal magnitud. Potser el govern espanyol es pensa que la societat és devota de la cultura i que per ella mateixa resistirà. Potser simplement ens volen tontos, perquè potser en realitat no fa falta ser un crack de les finances per veure que els

ingressos que generarà la pujada de taxes seran iguals o fins i tot menors que abans, i només s'aconseguirà que un 20% de totes les empreses del sector hagin de tancar o canviar l'enfocament de la seva programació per fer-la més comercial. Es tracta, doncs, d'una decisió purament política? Els resultats estan demostrant que així és, per molt que els senyors del PP no ho vegin així. No hi ha cap argument sòlid per defensar una pujada de taxes que no genera més ingressos i que es carrega un sector clau com el cultural, de manera que només queda pensar que no volen que anem ni al cine, ni al teatre ni a concerts; simplement que ens quedem a casa amb la família i no mantinguem contacte amb comunitats que poden generar opinions nocives per a l'acció de govern, liderades per "rojos" (té collons, estem al 2013 i encara surt la paraula!) que volen intoxicar les ments perverses dels espanyols de bé. La culpa és de la **Merkel**, evidentment, que no entén de cultura (IVA cultural alemany: 7%). Això sí, els toros que no els toquin!